MŪSŲ PASTOGĖ

Australian Lithuanian Weekly "Our Haven"

XXIX -ji metai

Registered for posting as a newspaper category B

Kaina/Price 50 c. 24.7.1978, Nr. 29 (1542)

ATSARGIAU SU DRAUGAIS

Savo priešus pažįstame ir todėl mažiau klaidų padarome, savo draugais perdaug pasitikime ir todėl dažnai nuo jų nukenčiame. Tokių pavyzdžių yra pilna mūsų istorija, pradedant Vytauto Didžiojo karaliaus karūna iki pat nepriklausomybės kovų: Suvalkų sutarties sulaužymo, Vilniaus klastingo užgrobimo, ultimatumo ir dabar išeivijoje lenkų užsiangažavimo jį atsiimti. Toks jų užsiangažavimas nieko gero nežada ateičiai. Lenkų noras prisijungti Lietuvą tebėra gyvas, ir kas svarbiausia, jis yra skiepijamas jaunimui.

Tokioje padėtyje mūsų jaunimas negali rasti bendros kalbos, nei ruoštis ateities bendriems žygiams, nes gali prisieiti, kad reikės dar kovoti dėl integralinių žemių, o gal ir dėl viso krašto. Jau dabar pastebime, jaunosios kartos atstovų tarpe šaltumą, ignoravimą mūsų kultūros ir mūsų dvasinių reikalų, tai ypač pajutome kai Romoje prieš 5 m. buvo švenčiama Marijonų vienuolijos 300 m. jubiliejus. Tą patį galime pasakyti ir apie Punsko lietuvių teises, kur jiems neleidžiama vietos vyskupo turėti lietuvių kalba pamaldas katedroje, kurią patys lietuviai pasistatė. Lenkai visą laiką stengėsi lietuvius nutautinti ir juos sulenkinti, ypač kas labai skaudu, kad jie tą darė ir tebedaro niekindami lietuvių kalbą ir kultūrą, pravardžiuodami mus "chlopais", o mūsų kalba primityvių žmonių kalba, kuria negalima išreikšti meninio grožio, nė dvasinio pakilimo, tas buvo skelbiama per bažnyčias ir mokyklas. Kad lietuvių tauta taip labai nutautėjo ir sumenkėjo, tai didelė kaltės dalis tenka lenkų nedraugiškumui. Lenkai gavo iš lietuvių tautos kraujo ir dvasios tikrų milžinų, talentų, pradedant Jogailos kilmės karaliais ir baigiant Koščiušku, Mickevičium, Pilsuckiu, Narutavičium ir kt. Jie turėtų būti mums už tai labai dėkingi, bet jie šovinistinės politikos ir ekspansijos apakinti to nemato, ir apie tai savo mokyklose nekalba, jie norėtų kad mes išnyktume jų sąskaiton.

Ką tik neseniai mes panašų įvykį išgyvenome Adelaidės Baltų II-sios konvencijos metu, kada lenkų kilmės prof. J.J. Smolicz buvo pakviestas skaityti paskaitą "Etninės kalbos Australijoje". Savo kalbos pabaigoje profesorius perėjo į lyginamąją kalbotyrą, kalbėdamas apie baltų kalbas, jis palietė estų, latvių kalbas, bet apie lietuvių nė vienu žodžiu neprasitarė, tartum tokia tauta baltų tautų tarpe neegzistuoja ir tokios kalbos iš viso nėra. Paklaustas, kodėl jis apie lietuvių kalbą nieko neprasitarė, paaiškino, kad nieko nežinąs, su lietuviais nesusitinkąs. Sunku patikėti tokiu naiviu atsakymu. Kaip galėtų profesorius lingvistas, kalbėdamas apie baltus, nieko nežinoti apie lietuvių kalbą, kaip galėtų tokio aukšto išsilavinimo žmogus nežinoti apie savo tautos istoriją? Penki šimtai metų bendros istorijos nesuįdomino prof. lingvisto Smolicz'o pasižiūrėti į lietuvių kalbą, kai tuo tarpu latvių kalba jį suįdomino. Tas galėjo atsitikti tik todėl, kad profesorius iš jaunų dienų, iš mokyklos suolo, išsinešė klaidingą pažiūrą apie lietuvių kalbą ir lietuvių tautą.

Gal ir nebūtų čia toks didelis įvykis, apie kurį reikėtų kalbėti, jei nematytume jaunesnioje lenkų kartoje antilietuviško auklėjimo apraiškų, įdėgtų senosios kartos žmonių, kurie į lietuvius žiūrėjo kaip į savo tautinius priešus, ir kurių tikslas buvo ir tebėra lietuvius pavergti, o jų kultūrą ir ypač kalbą suniekinti.

Toks nusiteikimas be abejo kyla iš to, kad lenkai visą laiką ruošiasi, ir ugdo savo jaunime mintį, kad Vilnius ir Lvovas yra lenkų miestai, ir kad jie tuos miestus ir žemes atsiims, kada susiklostys tam palankios sąlygos. Jau mūsų nepriklausomybė buvo aptemdyta sostinės Vilniaus netekimu, gi tokios šaunios ukrainiečių tautos nepriklausomybė (paskelbta 1918.11.1 Lvove) buvo lenkų iš karto sunaikinta. Prie dabartinių nuotaikų lenkai ruošiasi tą pačią skriaudą pakartoti savo kaimynams ir ateityje. Žinoma, kol lenkai patys aiškiai ir tikrai neapsispręs dėl Vilniaus ir Lvovo, tol negalės būti tarp mūsų tautų pilno pasitikėjimo ir bendradarbiavimo, tol mes turime būti atsargūs su savo draugais.

Mes Australijoje, keliolikos inteligentų dėka, turime gerus santykius su lenkais ir ne tik oficialius, bet ir asmeniškus, draugiškus, kurie mus supranta ir jaučia mums padarytas skriaudas. Tai mūsų draugai, ir mes tai labai vertiname. Deja, mūsų jaunimas neturi jokio bendro ryšio su lenkų jaunimu, nes lenkų jaunimas laikosi atokiai nuo tarptautinio jaunimo organizacijų. Mūsų jaunimas artimai bendradarbiauja su egzilų skautų organizacija, stovyklaudami ir rungtyniaudami turnyruose, kur jie vieni kitus turi progos pažinti ir suprasti. Tuo tarpu lenkai egzilų skautams nepriklauso, o kitos progos neturi ir neieško suvesti jaunimą į bendrą susitikimą. Todėl ateities bendradarbiavimas gali būti tik liūdnas, kol nebus išspręstas Vilniaus klausimas.

am

Kas gali sakyti, kad Australija negraži

VLIKo pirm. Dr. K. Valiūno žodis

(tartas 1978 m. liepos 2 d., Toronte, Pasaulio Lietuvių Dienos proga)

Tikrai esu didžiai dėkingas pokylio vadovams už man suteiktą progą tarti čia žodį ir su Tamstomis pasidalinti mintimis, kurios, mano nuomone, yra šio momento lietuvių gyvenimo uždavinys.

Lietuvių Bendruomenė, kaip žinia, aprėpia pasaulyje pasklidusių lietuvių diasporą su visais jos atsišakojimais: tautybė, kalba, šeima, tautinė kultūra, sava nepriklausoma valstybė, mokykla, tautos istorija. Vienas tų atsišakojimų, būtent - sava nepriklausoma Lietuvos valstybė - yra ir Lietuvių Bendruomenei ir VLIKui, kurio vardu čia kalbu, bendras. Be to, toji lietuviškosios diasporos vertybė - sava valstybė - yra pati svarbiausia sąlyga visoms kitoms tautos galioms išsilaikyti, tarpti ir plėtotis.

Svetimiesiems sutrypus Lietuvos valstybės funkcionavimą, 1943 metų pradžioje lietuvių tauta per savo politines partijas ir kovos sąjūdžius pašaukė į gyvenimą Vyriausiąjį Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą ir suteikė jam galią, kai ir kur reikia, atstovauti lietuvių tautai, kalbėti jos vardu, ginti Lietuvos valstybės reikalus. VLIKas, vykdydamas savo mandatą, vadovauja Lietuvos laisvės kovai laisvajame pasaulyje.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas 1949 metų birželio 14 dieną (prieš dvidešimt devynerius metus) lietuvių tautos amžinųjų siekių vardan paskelbė LIETUVIŲ CHARTĄ, aprėpiančią visą lietuviją ir nustatančią veiklos pagrindus jos amžinai gyvasčiai išlaikyti. Tokiu būdu Lietuvių Charta, be visos eilės kitų dalykų, įpareigoja kiekvieną lietuvį, taigi ir visą Lietuvių Bendruomenę, atstatyti, apginti ir išlaikyti nepriklausomą Lietuvos valstybę, kuri yra aukščiausioji tautinės bendruomenės organizacija ir pagrindinė tautinės kultūros išlikimo, ugdymo ir plėtotės sąlyga. Be to, dabartinis gyvenamas momentas uždeda ant lietuvių bendruomenės pečių dar ir ypatingą uždavinį - ji savo jėgomis yra įsijungusi ir į Lietuvos vadavimo veiklą, vadovaujamą Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto.

Lietuvių Bendruomenės indėlis į Lietuvos laisvinimo darbą yra svarus. Kviečiu dar paveikiau dėtis į Lietuvos vadavimą, ypač Europos ir Lotynų Amerikos kraštuose, kur sėkmingesniam laisvinimo darbui reikalinga daugiau jėgų. Mūsų jėgos kaupiasi daugiausia Šiaurės Ameri koje (Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir Kanadoje). Čia reiktų siekti dar didesnės darbo darnos, kad pavergtoje Lietuvoje lietuvių tautos laisvės pasiryžėlių darbas, drauge su mūsų pastangomis, veikiau priartintų Lietuvos laisvės rytą. Pavergtųjų lietuvių ryžtas Lietuvos laisvei, kaip žinia, yra sąlygojamas jų pačių laisve ir gyvybe.

Šios Pasaulio Lietuvių Dienų iškilmės sutampa su pagrindinėmis istorinėmis Lietuvos valstybingumo apraiškų sukaktimis. Šiemet sukanka 725-ri metai nuo Mindaugo Lietuvos įsteigimo, 60 metų - nuo nepriklausomos Lietuvos atkūrimo, 35-ri metai nuo Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto įsteigimo. Senas Lietuvos valstybingumas, istorijos sąvartoje pažadinęs lietuvių tautą atsikelti ir prisikelti, yra toji pagrindinė gajoji jėga, kuri ją įgalins išsivaduoti ir iš dabartinės svetimųjų priespaudos.

Tikiu, mano keliamos mintys, liečiančios Lietuvos vadavimą, atsispindės ne tik Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo svarstymuose ir nutarimuose, bet atkreips ir naujosios vadovybės palankų dėmesį.

Susiklausymas ir Lietuvos vadavimo darbo darna mūs žingsnius telydi! Tad spieskimės vis petys petin dar glaudžiau į darbą!

Elta

LIETUVIŲ DIENOMS RENGTI KOMITETAS

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENOS

Mūsų laikraščiuose vis dažniau rašoma apie iš J.A.V. atvykstančius Grandinėlės šokėjus. Ruošiamės ALD, o savuosius programos išpildytojus tik retkarčiais prisimename spaudoje. Ar savi kultūros ir meno darbuotojai jau atsidurė antroje vietoje? Ne, taip nėra. Australijos lietuvių chorai ir tautinių šokių grupės buvo ir bus ALD pagrindu. Taip pat teatras, jaunimas, rašytojai ir menininkai įeina į plačius mūsų kultūrinių pasireiškimų rėmus ir į ALD programą. Grandinėlė bus tik mūsų svečias, kurį stengiamės tinkamai pristatyti ir su jais supažindinti plačiąją visuomenę.

Grandinėlės šokėjai yra jauni, bet jau pasiekę aukštą šokių išpildimo lygį. Galima tikėtis, kad iš jų pasimokis mūsų tautinių šokių grupės ir ypatingai jauni tų grupių vadovai, kurie visuomet ieško tinkamo pavyzdžio savo darbams.

Galime tikėtis, kad iš Grandinėlės pasimokis gražesnio šokių apipavidalinimo mūsų tautinių šokių grupės, bet mes visi galėtume iš jų pasimokyti geresnio organizacinio pasiruošimo ir darbo. Grįškime prie savųjų menininių vienetų propagavimo spaudoje ir kalbėkime pavyzdžiais. Kai laikraščiui ar kokiam leidiniui prireikia mūsų grupių fotografijų, jų paprašius ilgai reikia palaukti ir dar ne visuomet jos gaunamos. To paties paprašius Grandinėlės vadovų, fotografijos gaunamos jau su sekančiu laišku. Arba vėl, kai pradedame sudaryti apgyvendinimui sąrašus, vargstame daug. Ne visi apsisprendę važiuoti ar nevažiuoti į ALD. Kartais praneša kad važiuos, tik porą savaičių prieš ALD pradžią. Grandinėlės šokėjų sąrašai jau yra atsiusti prieš kelias savaites. Jie turi surinkę apie savo koncertus daug reklaminės medžiagos, kuri gerai nurodo prieš jų atvykimą, kokio lygio šokius galime tikėtis pamatyti jų programoje.

Mes žinome, kad mūsų meniniai vienetai daug dirba ir ruošiasi ALD, bet būtų malonu daugiau apie juos išgirsti spaudoje.

SUDARYTA APGYVENDINIMO KOMISIJA

Atvykstančiųjų į ALD Sydnejuje, apgyvendinimu rūpinasi tam reikalui sudaryta Svečių Apgyvendinimo Komisija. Ją sudaro: pirmininkas Mykolas Zakaras, gyv. 18 Lundy Ave., Kingsgrove, N.S.W. 2208, tel. 502 3367.

Nariai: Balys Barkus, (taut. šokių Sūkurys) 80 Links Ave., Concord, N.S.W 2137. Tel. 73 3984.

Elena Birkmanis (sporto klubo Kovas) 5 a Braunbeck St., Bankstown, N.S.W. 2200. Tel. 709 2018.

Aldona Kolbakienė (taut. šokių Sūkurys), 65 Gascoigne Rd., Birrong N.S.W., 2143. Tel. 644 2765.

Antanas Kramilius (choro Daina), 83 Queen St., Canley Vale, N.S.W. 2166. Tel. 727 3131.

Gediminas Sauka (sporto klubo Kovas), 2 Boxley Crs., Bankstown, N.S.W. 2200. Tel. 708 1518.

Rimas Skeivys (jaunimo grupių), 215 Vimera Rd., Eastwood, N.S.W. 2122. Tel. 86 4446.

Zenonas Storpirštis (choro Daina) 37 Omega Pl., Greenacre, N.S.W. 2190. Tel. 709 6250.

Komisija prašo Sydnejuje gyvenančių lietuvių plačiai atverti savo namų duris iš toliau atvykstančių tautiečių apgyvendinimui.

Greitu laiku komisijos nariai atsiklaus Sydnejaus lietuvių, kiek kuri šeima galės priimti svečių. Reikėtų jau dabar savo namuose apie tai pakalbėti ir sutarti.

ALDRK Inf.

Praktiškiausios dovanos giminėms Lietuvoje

Siuntinys 1 — 1978

Nepermatomo nailono gėlėta arba su ornamentais įvairių spalvų, labai populiari medžiaga dviem suknelėm; gėlėta arba lygių spalvų crimplene medžiaga suknelei; dvigubo storio nailoninė skarelė; moteriškas nailono apatinis arba vyriški nailono viršutiniai marškiniai; dvi poros vyriškų arba moteriškų nailoninių arba vilnonių kojinių; 40 angliškų geriausių cigarečių: dėžė šokoladinių saldainių; 1 svaras pupelių kavos; vienai eilutei vilnonė labai gera medžiaga su įaudimu "All wool made in England", gali būti šviesios arba tamsios spalvos.

Šio siuntinio kaina su muitu ir persiuntimo išlaidoms — $ 170.00

Taip pat dar galima pridėti į šį siuntinį 9 svarus prekių, pavyzdžiui, 4 m. medžiagos; 2.75 m. dirbtinio minko kailio arba kitokių dovanų.

Žemiau siūlome keletą praktiškesnių ir naudingesnių dalykų.

Dirbtinio minko kailis moteriškam paltui	$ 70.00
Jeans "Wrangler", vyr. arba mot., (galima siųsti 4)	$ 35.00
Geresnės rūšies nertinis	$ 25.00
Nailoninės kojinės, vyriškos arba moteriškos	$ 2.50
Vilnonė medžiaga suknelei	$ 20.00
Vilnonė skarelė	$ 9.00
Geresni marškiniai	$ 13.00
Lietsargis telescopic	$ 10.00
Vyriški arba moteriški labai geri pusbačiai	$ 30.00
Crimplene medžiaga kostiumėliui	$ 25.00
Angliška eilutei medžiaga ("All wool made in England)	$ 40.00
Geresnė eilutei medžiaga ("All wool made in England")	$ 50.00

Siunčiame įvairius kalkuliatorius ir stetoskopus.

Sudarant savo nuožiūra siuntinį reikia pridėti $ 23.00 už visas persiuntimo išlaidas. Kiekvieno siuntinio pristatymas garantuotas.

Sudarome testamentus, administruojame nuosavybes, persiunčiame palikimus į Lietuvą prekėmis arba pinigais.

BALTIC STORES LTD.

(Z. Juras)

11 London Lane, Bromley, Kent, BR1 4HB, England, Tel. 01 460 2592

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ JAUNIMUI

Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos Valdyba praneša, kad jaunuoliai - lės norintieji būti atstovais IV-tame Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongrese, kuris įvyks 1979 metų liepos 11 - 29 d.d. Europoje, gali kandidatuoti, jeigu turi sekančias kvalifikacijas:

a) jaunuolis-ė tarp 16 - 35 metų amžiaus.

b) turi būti lietuviai-ės, galį susikalbėti lietuviškai;

c) prižada dalyvauti visose Kongreso programos dalyse;

d) po Kongreso, grįžę į savo kraštą, atstovas padarys viešą pranešimą lietuvių bendruomenei;

e) kandidatas turi būti ALTS narys - narė. (Asmenys gali užsiregistruoti kaip ALJT nariais pas: Joną Mockūną - Adelaidėje, Birutę Prašmutaitę - Melbourne ir kitur).

Kiekvienas atstovas kandidatas turi raštu įteikti pareiškimą, norėdamas būti atstovu Kongrese. Pareiškime turi būti sekantieji:

BIOGRAFIJA

1. Kandidato vardas ir pavardė.
2. Adresas, telefonas, amžius.
3. Kas jis-ji yra, mokslas - darbas.
4. Kur prisideda lietuvių bendruomenėje, pav. kokiom organizacijom priklauso.
5. nuotrauka.

ATSAKYMAI Į KLAUSIMUS:

1. ar moka susikalbėti - skaityti - rašyti lietuviškai;
2. ar sutinka susimokėti didžiąją dalį kelionės išlaidų?
3. Kodėl nori būti atstovu?

Kandidatas prašomas duoti kokių nors pasiūlymų kaip atstovai turėtų pasiruošti Kongresui ir kaip lėšas sutelkti kelionės apsimokėjimui.

Kandidatas įsipareigoja talkinti Kongreso pasiruošime, atlikti pavestus darbus Kongreso metu ir, Kongresui pasibaigus, įsijungti į savo ALJS skyriaus veiklą.

Kandidatas pasirašo ir po jo parašu turi dar pasirašyti antras žmogus, kuris jį gerai pažįsta ir pan.

Visi kandidatai turi įteikti pareiškimą ALJS Valdybai iki rugpiūčio 27 d. 1978 m., šiuo adresu: A. Milvydas, 76 Essex St., West Footscray 3012, Vic.

BENDROS ŽINIOS

Iš visos Australijos bus renkami 10 atstovų. Rinkimai bus pravesti demokratiniu būdu rugsėjo mėn. PLJS Valdyba reikalauja visų atstovų vardus iki spalio 1 d., 1978. Jei PLJS Valdyba iki tos datos neturės iš kurio nors krašto atstovo vardo ir pavardės bei adreso, vietą atiduos kitiems kraštams.

Prieš Kongresą, išrinkti atstovai, turės kuo daugiau susipažinti su savo krašto jaunimu, padėtimi bei jo galvojimu.

Kiekvienas atstovas gaus PLJS Valdybos žinioje paruoštą Kongreso atstovo ruošos vadovėlį. Vadovėlį gaus ir ALJS Valdyba, ir jį kartu su atstovais pereis.

Gruodžio mėn., Australijos Lietuvių Dienose, Sydnejuje, įvyks atstovų suvažiavimas., antrame ALJS suvažiavimo metu. Visi atstovai turės dalyvauti. Bus gera proga visiems atstovams sueiti kartu ir aptarti būsimo Kongreso reikalus.

Visi atstovai renka sau padengti kelionės išlaidas pinigus savo miestuose. ALJS Valdyba numato pravesti loteriją Austrijos mastu. Jeigu atsirastų atstovų iš mažesnių kolonijų, ALJS Valdyba numato suteikti šiek tiek paramos paremti dalį jų kelionės išlaidų.

IV PLJK ŽINIOS

Tautinių šokių grupė Grandinėlė jau sutiko dalyvauti Kongrese.

Kun. A. Saulaitis ir E. Bradūnaitė (abudu iš J.A.V.) ruošia Kongreso stovyklos programą.

Pramatyta sekanti studijų dienų eiga: a) kiekvienos dalies (politinės, visuomeninės ir kultūrinės) svarstymui ir priėmimui skiriamos dvi pilnos dienos. b) Prieš pradedant svarstyti vienos dalies veiklos gaires, studijų dienų dalyviai (atstovai) įvedami į problematiką dviem paskaitom ir simpoziumu, kuriame dalyvauja abudu paskaitininkai ir trys kiti asmenys (atstovai). c) Veiklos gairėm nagrinėti, studijų dienų dalyviai suskirstomi į darbo būrelius. Vienos dalies darbo rezultatai svarstomi pilnaties posėdyje ir priimami antrosios dienos gale. d). Jaunimo Sąjungos reikalams irgi bus skiriamas laikas.

ALJS Valdyba

PATRIOTIZMO PAVYZDYS NAUJOJOJ ZELANDIJOJ

Petras Šimkus, 65 metų amžiaus pensininkas (nestiprios sveikatos ir kuklių išteklių) atsiuntė VLIKui per Tautos Fondą 2.000 N. Zelandijos dolerių auką. Jis skundžiasi, kad N. Zelandijoj yra maža lietuvių, latvių ir estų ir todėl jie negalėjo surengti demonstracijos prieš darbiečių vyriausybę, kai ji pripažino Lietuvos, Latvijos ir Estijos aneksiją prie Sov. Rusijos. Taip pat skundžiasi, kad jam nepasisekė atsisakyti N. Zelandijos pilietybės protesto vardan.

Elta.

***

Anglijos parlamente buvo kritikuojama Sov. Sąjunga dėl nesilaikymo Helsinkio nutarimų ir disidentų persekionimo. Užs. reikalų min. Owen pareiškė, kad jam jau kelis kartus tas reikalas kėlęs susirūpinimą.

LIETUVIŲ KOOPERATINĖ KREDITO DRAUGIJA

„TALKA" LTD.

- Moka už indėlius (deposits) 7% metinių palūkanų, už terminuotus indelius 10% (nemažiau $ 100 ir turi išbūti iki finansinių metų galo t.y. birželio 30 d., už atsiimtus term. ind. metų bėgyje - 4%), už įnašus (shares) iki 10% dividento.
- Teikia paskolas iki $ 10000 įkeičiant nekiln. turtą, iš 11%, asmenines paskolas iki $ 3000 su garantuotojais iš 12%, iki $ 1000 be garantijos iš 13%. Procentai už visas paskolas užskaitomi kas 3 mėn.
- Įstaiga veikia:

Melbourne šeštadieniais nuo 10 iki 2 val. p.p. Lietuvių Namai, 50 Errol St., North Melbourne.

Pašto adresas: "TALKA", Box 4051, G.P.O Melb. 3001.

Adelaidėje, sekmadieniais nuo 1 iki 3 val. p.p. Lietuvių Namai, 6 Eastry St., Norwood.

SPORTAS

GRĮŽTA SU PERGALE

Antrosios Pasaulio Lietuvių Sporto Žaidynės jau pasibaigė ir Australijos lietuviai sportininkai pasipuošė 4 aukso medaliais, kuriuos iškovojo:

1 Moterų krepšinio rinktinė.

2. Mikas Talanskas (Adelaide) 100 m. bėgime.

3. Brennen Stanwix (Hobartas) berniukų šuolis į aukštį.

4. Adomas Kaitinis (Hobartas) vyrų B klasės lauko tenisas.

Australijos lietuviai sportininkai iškovojo 3 sidabro ir 5 bronzos medalius įvairiose sporto šakose apie kuriuos bus aprašyta vėliau.

PERGALIŲ DIENA TORONTE

Antroje krepšinio pirmenybių dienoje, visos trys Australijos lietuvių rinktinės pasiekė įtikinančias pergales.

AUSTRALIJOS MOTERYS — LONDONO "TAURAS" 43:10

Mūsų krepšininkės pasirodė visa klase aukščiau ir nežiūrint jaunų priešininkių kovingumo, rungtynės laimėjo .

Taškus pelnė: A. Tamošiūnaitė 19, V. Juciūtė 6, R. Grigonytė 6, R. Statkuvienė 4, R. Kasperaitytė 4 ir V. Venclovaitė 4.

AUSTRALIJOS JAUNIAI — DETROITO "KOVAS" 41:3; (18:18)

Rungtynių pradžioje koviečiai pirmavo 10:3 ir atrodė kaip labai pajėgus vienetas. Tačiau tas neišgąsdino mūsų krepšinio prieauglio ir staigiais prasiveržimais kėlinio pabaigoje rezultatą išlygino. Ir antrame kėlinyje vyko apylygė kova iki paskutinių 4 minučių, bet rungtynių pabaigoje australiečiai sužaidė "kaip iš knygos". Pagirimo užsitarnavo visas pagrindinis penkiatukas: P. Šutas, P. Urnevičius, D. Šutas, A. Vieraitis ir V. Soha, kurie šiose rungtynėse sužaidė techniškai išradingai, taikliai mėtė ir atidavė visas jėgas šiai svariai pergalei. Pagirtini ir varžovų krepšininkai, kurie iki paskutinių 4 min. atrodė tikrai grėsmingai.

Taškus pelnė: P. Šutas 11, P. Urnevičius 8, D. Šutas 8, A. Vieraitis 6 ir V. SOha 4, o varžovams P. Butkūnas 13.

AUSTRALIJOS VYRAI — LONDONO "TAURAS" 72:57 (33:25)

Paskutinėse, antros krepšinio pirmenybių dienos rungtynėse mūsų vyrai pasiekė įtikinančią pergalę.

Taškus pelnė: A. Milvydas 17, P. Andriejūnas 13, W. Russayan 12, R. Gulbinas 12, P. Šutas 11, P. Gustafson 3, A. Jaunutis 2, M. Talanskas 2.

MOTERYS — DIDVYRIŠKAI — AUKSAS

AUSTRALIJOS RINKTINĖ — HAMILTONO "KOVAS" 65:12 (29:4)

Toronto žaidynėse Australijos krepšininkės nesulaukė tvirtesnio pasipriešinimo ir finalinėse rungtynėse dėl aukso medaliaus. Labai gerai sužaidė pagrindinis penkiatukas: V. Juciūtė, R. Rupinskaitė, A. Tamošiūnaitė, R. Statkūvienė ir R. Kasperaitytė.

Taškus pelnė: R. Rupinskaitė 18, R. Statkūvienė 14, V. Juciūtė 11, A. Tamošiūnaitė 9, R. Kaspereitytė 6, R. Grigonytė 2, V. Venclovaitė 2, R. Andriejūnienė 1. Visoms išvardintoms moterų krepšinio rinktinės sportininkėms, treneriui Sigitui Visockiui ir k-dos vadovei A. Visockienei įteikti aukso medaliai.

NEPASIEKIAMA BRONZA

AUSTRALIJOS JAUNIAI — ČIKAGOS "NERIS" 56:64 (24:38)

Mūsų krepšinio prieaugliui nesisekė jau nuo pat rungtynių pradžios ir kėlinio pabaigoje varžovai įgijo net 14 taškų persvarą. Australijos lietuviai berniukai antrame kėlinyje sužaidė pasiaukojančiai ir rezultatą sušvelnino iki 8 taškų, bet čikagos lietuviai aukštaūgiai krepšininkai sužaidė nepalaužiamai, o Š. Bukas ūgio 6'8" pelnė net 35 taškus.

Australijos berniukams daugiausiai taškų pelnė ir labai gerai sužaidė: P. Šutas 19, P. Urnevičius 11, D. Šutas 11 ir A. Vieraitis 9.

AUSTRALIJOS VYRAI — BOSTONO LPDSK 61:85

Pačiose pirmose žaidynių rungtynėse mūsų vyrai krepšininkai pralaimėjo prieš paskutinių 3-jų metų Šiaurės Amerikos lietuvių čempionus - Bostono L.P.D.S.K. Nežiūrint, kad į žaidynes neatvyko Australijos olimpinės rinktinės žaidėjas E. Palubinskas, mūsų vyrai sužaidė kovingai ir varžovų pranašumas išryškėjo tik rungtynių pabaigoje.

Mums taškus pelnė: A. Milvydas 20, A. Jaunutis 12, P. Gustafson 8, P. Andriejūnas 8, R. Gulbinas 7, P. Šutas 6.

Australijos jaunių rinktinė, treneris D. Atkinson Nuot. E. Karpavičius

Australijos moterų rinktinė, treneris Sigitas Visockis
Nuot. E. Karpavičius

SPORTININKAI AMERIKOJE

PAKELIUI Į TORONTO

.2. Antanas Laukaitis

Po gero poilsio, sekančią dieną, vieni autobusu, kiti savo šeimininkų vežami, pajudame į Disneyland - Pasakų Karalystę. Gauname knygutes su bilietais ir mūsų šimtinė paskęsta šimtatūkstantinėje lankytojų minioje. Kas dar nematė prieš tai, stebisi šio garsiojo žmogaus fantazija ir jo sukurtais fantastiniais kūriniais. Tikrai kažkas nepaprasto ir man, nors ir anksčiau čia buvusiam. Yra ir vėl malonu pamatyti tuos "pasakiškus stebuklus". Visi labai patenkinti šešių valandų pasivaikščiojimu lauke, padaro visus tamsiai raudonais veidais, nes gi čia pati vasara ir oras yra tas pats kaip Sydnejaus vasara.

Šeštadienis. Prasideda pirmosios sportinės rungtynės. Gražioje gimnazijos sporto salėje, šalia lietuviškos, amerikoniškos ir australiškos vėliavos išsirikiuoja mūsų ir "Bangos" sportininkai. Trumpas atidarymo žodis, pasikeitimas dovanėlėmis ir teisėjo švilpukas pradeda pirmąsias rungtynes Amerikos žemyne. Apie pačias rungtynes ir sportinius rezultatus plačiau skaitytojus painformuos mūsų išvykos spaudos vadovas Robertas Šidabras. Tačiau keliais žodžiais aš noriu pasakyti, kad pirmosios rungtynės buvo labai nervuotos, ypatingai tinklinio komandose, kur jie surado didelį pasipriešinimą ir, gal tik neskmės dėka, pralaimėjo. Tačiau krepšininkai, ypatingai jauniai, parodė daug geresnį fizinį pasiruošimą ir pelnytai laimėjo savo rungtynes. Gi merginos turėjo Kalifornijos, būsimosios olimpiados Maskvoje, pasiruošimo grupės, komandą, kuri visą laiką žaidžia ir treniruojasi kartu. Ir gal būt tik Venslovaitės išsuktas pirštas, Statkuvienės išsifolavimas ir Tamošiūnaitės nuovargis, dengiant daug aukštesnę už ją pačią centro puolėją, atnešė mūsų rinktinei pralaimėjimą, nors kova visą laiką ėjo apylygiai ir mūsiškės net kelis kartus prieš galą vedė taškais. Nors ir pralaimėjome, bet prieš tokią komandą sužaisti taip gerai buvo tikrai puiku.

Po sportinių rungtynių, vakare parapijos namuose ir didžiulėje salėje - sutiktuvių pobūvis. Ir vėl mūsų žalieji stebina apie 400 - 500 vietos lietuvių, kurie taip gausiai susirinko pamatyti savo svečių, su jais susipažinti, su jais pabendrauti. Per kelias dienas jaunimas jau tikrai susidraugavo ir kai kurie mūsų drąsesnieji jau merginų rankas laiko kaip kad būtų pažįstami gerą laiką ar net ir įsimylėję. Šiame mieste yra nemažai anksčiau Australijoje gyvenusių lietuvių, kurie dar ir dabar save skaito australais ir man ir kitiems su pasididžiavimu spaudžia rankas sakydami, kaip mes amerikonams parodėme, kaip australai (suprask lietuviai) mokėjo taip gražiai sutvarkyti savo sportininkus. Tikrai, šilti virpėsiai su pasididžiavimu degina širdį.

Vakaro oficialiąją dalį pradeda pirmininkas A. Šėkas pasveikindamas ir šiltais žodžiais apibudindamas australiečius sportininkus. Jų garbei nuaidi griausmingas naujasis "Ilgiausių Metų". Pakviečiamas į sceną ALFAS pirmininkas A. Laukaitis ir jam įteikiama Australijos sportininkams skirta losangeliečių labai graži plaketė, su prisiminimo įrašu. Griausmingi publikos plojimai. Savo žodyje ALFAS pirmininkas dėkoja visiems ir savo kalboje neranda žodžių išreikšti dėkingumą Los Angeles lietuviams, kurie taip plačiai ir vaišingai atidarė ne tik savo namus, bet savo širdis. Ir šiuo momentu kaip yra malonu būti lietuviu, kada matai ir jauti, kad lietuvis lietuviui, nesvarbu kuriame krašte yra kaip brolis broliui, sesuo seseriai. Tą pastebi ir man vėliau sako ir mūsų jaunieji, kurie, kad ir gimę Australijoje, ar net būdami mišrių šeimų vaikai, didžiuojasi turėdami lietuvišką trispalvę ant savo švarkų kišenių. Po oficialaus pasveikinimo ALFAS pirmininkas įteikia mažas prisminimo dovanas: "Bangos" pirmininkui A. Šėkui, klebonui prel. J. Kučingiui, Vakarų Apyg. L.B. pirmininkui V. Viduginui, valdybos nariams R. Vizgirdui, Dapšiui, R. Mulokui ir mūsų naujai draugei besišypsančiai solistei B. Dapšienei. Ir vėl salę drebinantieji plojimai - "Ilgiausių metų" autraliečiams.

Iššaukiami visi sportininkai ir pavardėmis pristatomi svečiams. Ir vėl plojimai, gausūs foto aparatų pyškėjimai.

Susipažinimo vakaras, puiki vakarienė ir pačių sportininkų, langus drebinanti muzikos kapela, išjudino senus ir jaunus, nepastebint atėjusios pabaigos ir reikalingo poilsio rytojui.

Bus daugiau

AUSTRALIJOS JAUNIAI — Lituanica 39:50 (15:26)

Ir mūsų krepšinio prieauglis suklupo pačiose pirmose rungtynėse prieš šios grupės favoritus, Čikagos lietuvius. Pralaimėta pirmame kėlinyje, nes visi berniukai, išskyrus brolius Šutus, labai jaudinose. O be to P. Urnevičius šias rungtynes žaidė sirguliuodamas, tad pralaimėjimas dalinai pateisinamas.

Taškus pelnė: P. Šutas 18, D. Šutas 11, P. Urnevičius 4, S. Navakas 3, V. Soha 2, A. Vieraitis 1.

R. Sidabras

PRANEŠIMAI

Pranešame Sydnejaus lietuvių žiniai, kad rugpiūčio mėn. 6 diena 4 val. (sekmadienį) Lietuvių Namuose, Bankstowne mūsų sportininkai grįžę iš Kanados padarys pranešimą apie pasiektus laimėjimus ir išgyvenimus kelionėje.

Kviečiame visus Sydnejaus lietuvius dalyvauti oficialiame sportininkų sutikime.

Po pranešimų įvyks sutikimo šokių vakaras su programa.

Sutikimo parengimo organizatoriai

Sydney Lietuvių Moterų Socialinės Globos Draugijos Valdyba praneša visoms draugijos narėms ir prijaučiančioms, kad visuotinas metinis susirinkimas įvyks liepos 30 dieną, sekmadienį, 3 val. Lietuvių Klube Bankstown.

Darbotvarkė: 1. Susirinkimo atidarymas. 2. Prezidiumo sudarymas. 3. Pereito metinio susirinkimo protokolo skaitymas. 4. Pirmininkės pranešimas. 5. Patikėtinių pranešimas. 6. Finansinis pranešimas. 7. Ligonių reikalų vedėjos pranešimas. 8. Kontrolės Komisijos pranešimas. 9. Diskusijos- dėl pranešimų. 10. Klausymai ir sumanymai. 11. Susirinkimo uždarymas.

Kviečiame visas kuo skaitlingiausiai dalyvauti, pasiklausyti draugijos nuveiktų darbų per paskutiniuosius metus. Po susirinkimo bus bendra kavutė. Lauksime, iki malonaus pasimatymo!

S.L.M.S.G. D-jos Valdyba

Pranešame Sydnejaus Lietuvių Klubo nariams, kad pasiūlymai į Klubo valdybą (Board of Directors) 1978 - 79 m. kadencijai priimami Klubo raštinėje iki 27.8.78 m. 16 val. Tokiems pasiūlymams specialūs lapai gaunami Klubo raštinėje turi būti užpildyti ir pasirašyti 2 pilnateisių Klubo narių.

Sydnejaus Lietuvių Klubo Valdyba

PADĖKA

Dėkoju visiems, kurie mane lankė ir prižiūrėjo ligos metu.

Ypač esu dėkingas p.p. Stašioniui, Mickienei, Vinevičienei, R. Cibui (senj.), Kasperaitienei, Nijolei ir Vincui Giliams.

Širdingiausias ačiū.

Pranas Liubinskas

Ričardo Daunoro

Buvusio Vilniaus operos solisto

KONCERTAS

Akompanuoja Nemira Masiulytė

įvyks rugpiūčio 5 d. 7 val. v. SYDNEY THE SEYMOUR CENTRE, EVEREST TEATRO SALĖJE, 6 Cleveland Str., Sydney.

Bilietus platina: p.p. Bitinai tel. 969 6394, P. Sakalauskas tel. 759 4289, A. Jablonskienė tel. 709 4031. Bilietų kaina $ 5.00

Sydnejaus Apylinkės Valdyba

**

Solisto R. Daunoro koncertai įvyks: Brisbane rugpiūčio 6 d.
Geelonge rugpiūčio 12 d. Melbourne rugpiūčio 13 d.
Canberra rugpiūčio 19 d. Adelaide rugpiūčio 26 d.

Rengėjai: Australijos Apylinkės Valdybos

Kviečiame visus iš arti ir iš toli į ALB Melbourno Apylinkės Valdybos ruošiamą

MŪSŲ PASTOGĖS — SPAUDOS BALIŲ

kuris įvyks liepos 29 d., šeštadienį.

Kontinentalinė muzika. Gera vakarienė. Pakvietimas $ 8, gaunami pas F. Sodaitį, Parapijos Spaudos Kioske, telef. 569 9578

Prašome visus jau dabar užsisakyti stalus. Savo atsilankymu paremsite lietuvių bendruomenės spaudą ir maloniai praleisite vakarą.

Laukiame!

Melbourno Apylinkės Valdyba

TAUTYBIŲ KONCERTAS

Pavergtųjų Tautų Savaitę Melbourno lietuviai užbaigsime kartu su kitų Pavergtųjų Tautų bendruomenėmis Kew miesto salelėje bendru visų Tautybių Koncertu liepos 30 d., sekmadienį 6.30 val.

Lietuvius atstovaus p. Anelės Morkūnienės vadovaujama tautinių šokių grupė "Klumpakojis". Pasirodys kitų tautybių chorai, solistai ir tautinių šokių grupės. Įėjimas tik 3 dol. Moksleiviams ir pensininkams tik 2 dol. Pakviesta daug australų aukštų svečių.

Mes kviečiame visus lietuvius paremti savo atėjimu Pavergtųjų Tautų Tarybos darbą kovoje dėl laisvės Lietuvai ir kitiems Šiaurės ir Rytų Europos kraštams. Savo atėjimu suteiksite entuziazmo mūsų jaunimui, kuris koncerte atstovaus lietuvių bendruomenę.

Melbourno Apylinkės Valdyba

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

16-18 East Terrace, Bankstown. Tel.: 708-1414

ŠEŠTADIENIAIS IR SEKMADIENIAIS ŠOKIAI GROJANT GOLDEN TRIO KAPELAI

Liepos 29 d., šešt., 8 val.:
"DAINOS" CHORO KONCERTAS

Bibliotekoj parduodamos lietuviškos knygos, plokštelės, pašto ženklai pilnom kolekcijom (serijom), mediniai liktoriai, liet. tautinis moteriškas kostiumas, gintariniai karoliai, lipinukai ant mašinų, medaliai ir kt.

Biblioteka atidara: trečiadieniais 4-6 val., sekmadieniais 1.30-4 val.

Sydnejaus Liet. Klube perkant didesniais kiekiais duodama 10% nuolaidos už spiritinius gėrimus ir 5% už alų. Pasinaudokite lengvatomis.

Primename, kad šeštadienių šokių vakarais visi turi dėvėti klubo taisyklėse nurodytą aprangą.

KLUBAS ATVIRAS:
pirm.-treč. 4-10 val., ketv. 4-11 val., penkt. 4-12 val., šešt. 2-1 val., sekm. 12.30 - 11 val.

ŠOKIAI grojant Golden Trio kapelai šešt. 8-12 val., sekm. 7-10 val.

Antradieniais pigioji gėrimų valanda
***Trečiadieniais šachmatai**
***Ketvirtadieniais dvigubi jackpotai**

VALGYKLA veikia: pirm. - penk. 6-9 val., šešt. 6-10 val., sekm. 1-0 val. Valgyklos vedėja G. Kasperaitienė

Geelongo "Šatrijos" skautų tuntas ruošia

METINĮ BALIŲ

kuris įvyks liepos 29 dieną, Geelongo Lietuvių Bendruomenės Namuose 128 Douro Str., North Geelong, Victoria. Pradžia 7.30 valandą.

Maloniai kviečiami visi,iš toliau ir iš arti, skaitlingai atsilankyti, kur jaukioje nuotaikoje praleisite vakarą.

Rengėjai

Birželio mėn. iš spaudos išeina monografija:

"GENEROLAS POVILAS PLECHAVIČIUS".

knyga 300 pusl., gausiai iliustruota, kietais viršeliais su aplanku. Kaina US $ 9.

Užsakymus siųsti: Karys, 341 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207

Teisininkų Komisija tarptautinėms Žmogaus Teisėms 1978 birželio 1 d. surengė New Yorke pirmąjį seminarą, kurio tikslas buvo supažindinti su žmogaus teises liečiančia tarptautine teise ir praktika. Kolumbijos universiteto tarptautinės teisės profesorius Louis Henkin padarė apžvalgą apie tarptautinę žmogaus teisę ir organizacijas, o Rugers universiteto teisių mokyklos profesorius Roger Clark supažindino su Jungtinių tautų praktika, naudojama žmogaus teisių nusiskundimam nagrinėti.

Šio seminaro diskusijoj dalyvavo Dr. Bronius Nemickas, VLIKo valdybos narys politikos ir teisių reikalams, svarstant Helsinkio galutinio akto teisinę prigimtį.

ELTA

MŪSŲ PASTOGĖ

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY "OUR HAVEN"

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200

Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija; I. Jonaitis, A. Reisgys.

Redakcijos adresas: 13 Percy St., Bankstown, N.S.W. 2200; Tel. 709 8395

Administracijos adresas:
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200
Administracijos Tel. 649 9062

Prenumerata:

Australijoje metams	**$ 20.00**
Užsienyje paprastu paštu	**$ 24.00**
Oro paštu į N. Zelandiją	**$ 35.00**
Oro paštu kitur	**$ 50.00**

Atskiro Nr. kaina 50 centų

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Už skelbimų turinį neatsakoma.

Printed by Rotor Press Pty. Ltd.

BALTIC HERALD

SUPPLEMENT OF LITHUANIAN WEEKLY "MUSU PASTOGE" AUGUST 1978

LATEST OUTRAGE BY SOVIET UNION

The World has been shocked by the trials of dissidents in Soviet Union during the week ended July 14, and by the harsh sentences imposed by Soviet courts on human rights campaigners Viktoras Petkus, Anatoly Scharansky and Alexander Ginzburg.

Viktoras Petkus, a member of the Lithuanian human rights group, was sentenced to a total of 15 years (3 years hard labour in a special regime" camp followed by 7 years in prison labour camp followed by 5 years of Siberian exile).

This 49 year old idealist has already spent 16 years in Soviet prisons, and has been in jail awaiting trial since August 23, 1977.

The only crime of Viktoras Petkus is drawing the attention of the authorities to documented cases of gross violation of the human rights clauses of the Helsinki agreements.

The reaction by the free world has been strong. President Carter denounced the trials. More than 120 British Members of Parliament have signed a motion calling on the British Government to take appropriate action over the trials. Mr. David Owen, the British Foreign Secretery, has blocked a visit to Britain by Mr. Bratchenko, a Soviet Minister, by postponing it indefinitely.

We call on the Australian Government to make the stronges possible representation to obtain freedom for the jailed human rights campaigners.

We call on the Australian people to add their voices to the protests by freedom loving people of the World.

OUR SAY

It is not often that we hear satisfaction expressed about a major Australian political party, but this is one of those rare occasions.

When the Australian Government revoked its predecessor's **de jure** recognition of the illegal occupation of the Baltic countries by Soviet Russia, Australian Balts were jubilant. However, on sober reflection, it was felt that the quest for human rights generally, and particularly for the Baltic peoples, should not be a party - political matter. Neither should the closely associated aspect of de jure recognition be a matter of party politics.

After all, stripped down to basics, what is at stake is not some economic system or political ideology, but the wish of Baltic people to enjoy the basic human rights of freedom of thought, speech, religion and travel. That wish should have the support of all decent people, whatever their political party allegiance.

With this in mind, various Baltic organizations have knocked persistently on the doors of the Australian Labor Party. One of the latest approaches was made on 8th May 1978, when the Federal Executive of the Australian Lithuanian Community wrote to the Hon. K.S. Wriedt, as the Shadow Minister for Foreign Affairs (of the Australian Labor Party). In part, the letter reads as follows:

Dear Senator Wriedt,

The Federal Executive of the Australian Lithuanian Community has asked me to approach you as the spokesman for Foreign Affairs of the Australian Labor Party, about a matter of deep concern to all Australian Lithuanians, and to other Baltic Communities, as well as to their friends.

The Executive is a body elected by the Australian Lithuanian Community for a two year term. One of its objectives is to speak on behalf of the Australian Lithuanian Community at the federal level.

We are well aware of the policy of the Australian Labor Party on the issue of the rights of all peoples to self-determination. Prior to 1974, the Labor Party has supported the policy of denying

Continued on p. 2

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd. in collaboration with the Australian Citizens' Committee for Lithuanian Rights P.O. Box 470, Strathfield, N.S.W. 2135.

All articles appearing in this supplement may be reproduced in whole or in part without any charge or obligation.

OUR SAY

de-jure recognition of the incorporation of the Baltic States into the Soviet Union, in line with its policy of the rights to self-determination.

As you are aware, at present the de-jure recognition of the incorporation of the Baltic States into the Soviet Union is being withheld by the Australian Government. We seek your assurance that the alternative Australian Government, of which you are spokesman for Foreign Affairs, would continue to withhold the de-jure recognition of Soviet sovereignty over the Baltic States.

We hope that you will be able to give us an assurance to this effect. We are encouraged by the views expressed by various Labor leaders in private communications.

It is agreed by the leaders of all parliamentary political parties that the Baltic States were incorporated into the Soviet Union by force. There is no doubt that the Baltic peoples are at present denied their inalienable right to self-determination. A denial of a de-jure recognition is one of the mildest forms of diplomatic disapproval, and we believe that as Australian citizens we are entitled to expect at least such disapproval of the illegal occupation of the Baltic States.

Senator Wriedt replied by letter of Ist June 1978:

Federal Executive of the
Australian Lithuanian
Community,

In reply to your letter of 8 May, I wish to advise you that Federal Parliamentary Labor Party carried the following resolution at its meeteng on 24 May 1978:
"A future Labor Government would not alter the present Government's policy of de facto recognition of the incorporation of Estonia, Latvia and Lithuania within the U.S.S.R."

Yours Sincerely,
K.S. Wriedt
Shadow Minister for
Foreign Affairs

Whether or not initially anxious about the wording of the resolution Australian Balts will be relieved to know that "A future Labor Government would not alter the present Government's policy" towards the Baltic countries."

The source of a great deal of satisfaction was the raising in Parliament by Senator Knight (Lib. A.C.T.) of matters of real importance to Australian Balts and worthy of the attention of all Australians (see report page).

We appreciate the Prime Minister's greetings to mark the commemoration of the 60th anniversary of the Restoration of Independence in Baltic countries. Independence which has since been denied by Soviet invasion.

Can we realistically hope that in future Australian Governments will plea on our behalf for the restoration, at least a partial restoration, of human rights in our countries of origin: Lithuania, Latvia and Estonia? Dare we now hope that the Opposition would support any Government moves in this direction?

BALTIC CONVENTION

Last month the 1978 Baltic Convention was held in Adelaide. The Convention, organized by the Baltic Council of Australia, was attended by members of all major political parties. Particularly noteworthy was an active participation of Mr Michael Hodgman, Member of the Federal House of Representatives for Denison, Tasmania. Mr. M. Hodgman has been active in his support of the Baltic aspirations and hopes. The Convention did not pass unnoticed by the media. Adelaide's Sunday Mail of June 25 writes:

"For a long time it has been fashionable to underplay the presence and the creative contribution of Baltic migrants to Australia's multi-national life-style.

That was because their anti - Russian politics were alien to our national pro-Socialist mood. Detente was what we were on about, and the refugees from Latvia, Lithuania, and Estonia seemed like irrelevant relics of an old and cold war.

Official opening by the Minister for Immigration and Ethnic Affairs Mr. M.J. McKellar, M.H.R (with Mr. T. McGlynn in the background)

The tide is turning. The non-- Communist world is realising that the Russians, far more than the Americans, are following a global strategy of cunning economic imperialism.

After all, since WW II, only two countries have engaged in acts of old-fashioned military occupational imperialism.

Continued Page 3

from p. 2

The Chinese invaded Tibet and annexed an entire autonomous independent ethnic area. The Russians occupied and annexed the Baltic States. The fact is that the Americans have annexed nobody's territory.

Mr. C.J. Hurford M.H.R., at the Conference dinner

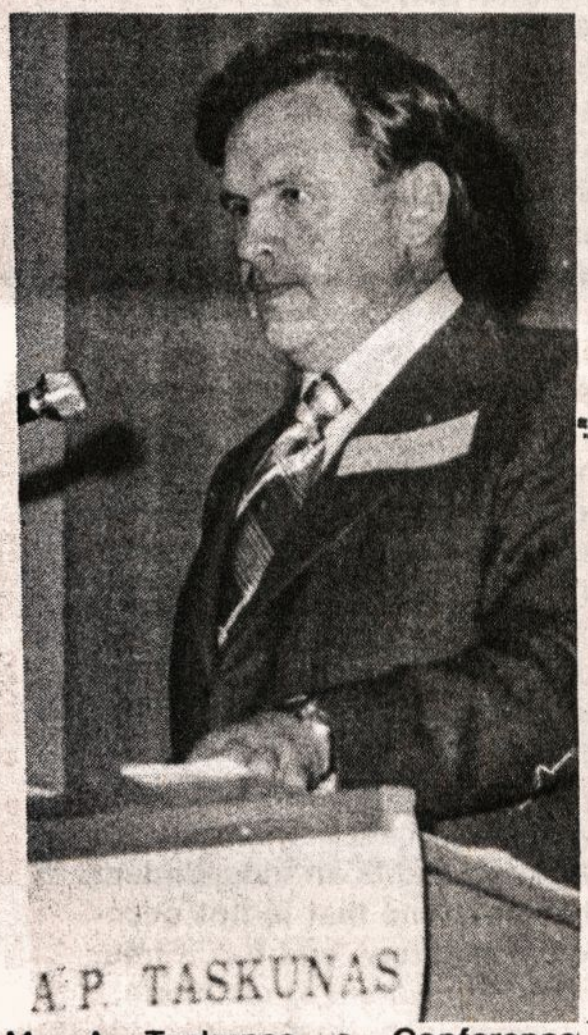

Mr. A. Taskunas, a Conference delegate from Tasmania

And at this very moment the British, the French, the Belgians, the Germans, The Canadians, the Americans are in no doubt that the Soviet Union is engaging in an economic imperialist plan to dominate Africa.

Even the British Left-wing Press has hard evidence that the bloody massacres in Zaire were masterminded by East German military experts. Most of the Western world is convinced that Cuban mercenaries are acting as a military front for expansionist Soviet economic imperialism.

If you choose to believe this is rotten old capitalist propaganda about the lovely Russians, then you might consider the identical views

~~tainly Communist.~~

For 30 years the Baltic people in Australia have diagnosed that it's not the Communist aspect of Russia which is a world danger, but its imperialism.

History is proving them right. And it is an apt time for perceptive Australians to express sympathy for their national plight, and gratitude for their courage in maintaining their convictions".

Prayers offered in Hobart

Prominent Hobart churchmen of all the major denominations led prayers in an Ecumenical service, held in St. Joseph's Church, Hobart on Friday, 9th June.

The service commemorated the mass deportations from the Baltic States which started in June 1941, twelve months after the Russian armed takeover of Estonia, Latvia and Lithuania. 124,467 Balts were either executed or deported during that "black June" alone. By 1951, the number of known victims had quadrupled - and the full extent of these human losses to the present day may never be discovered.

The Catholic Archbishop of Hobart (the Most Rev. Dr. G. Young) and the Anglican Assistant Bishop of Tasmania (the Rt Rev. H.A. Jerrim) attended the Ecumenical service, together with Rev. G.D. Macdougald (Uniting Church of Aust.), Rev. A.C. Stubbs (St. John's Presbyterian), Mr. L. Gourlay (Churches of Christ) and other church leaders.

VIGIL

The church service was held after a silent vigil organised by * HELLP Association in Franklin Square, from 4.30 pm to 7 pm; and a candlelight procession through the City at 7 pm.

** The HELLP Association, Publishers of the Newsletter "Baltic News", is a non-party political organization which publicizes the plight and the struggle of the enslaved Baltic people. Enquiries P.O. Box 272 Sandy Bay, Tasmania 7005.*

PAST CAMPAIGNS REVIEWED

When, in 1974, the Government of the day recognized de jure the annexation of the Baltic States by Soviet Russia, Australian Balts started a campaign against this recognition, using all legal and morally acceptable means. **Mr. M.J. Fraser's Government, during its first weeks in the office, reversed this recognition**. Australian Balts were very pleased with this turn of events.

However, a **threat** remained that an alternative Australian Government might again extend de-jure recognition to the illegal occupation, thus delivering a heavy blow to the national aspirations of Lithuanians, Latvians and Estonians, in their quest for human rights. In an endeavour to remove this threat, before the last federal elections, the following letter, dated 22 November 1977, together with the **Baltic Herald,** was sent to all Labor Members of Parliament:

"According to a letter from ALP Federal Secretary, Mr. Combe, as reported recently in Federal Parliament, it appears that the ALP, if it wins these coming elections, will again recognise, de jure, the incorporation of the Baltic States into the USSR. This action would again be interpreted as a moral outrage by many people, especially people of Baltic and East European descent.

This ALP policy could only lead to a loss of votes to the ALP from Baltic and East European people and at the same time will not gain votes from anybody else. Such a policy makes sense neither morally nor politically and in effect removes from many people the freedom to cast their vote to the candidate of their choice in other matters.

Continued on p. 6

KALANTA'S SACRIFICE REMEMBERED

In the Australian Senate the sixth anniversary of the death of **ROMAS KALANTA**, the Lithuanian youth who died in flames screaming: "Freedom for Lithuania" was remembered in a speech by Senator Knight (Liberal - A.C.T.) and the Kalanta story as recorded in the "Chronicle of Current Event journal of the Soviet Human Rights Movement" (published by **Amnesty International**), was incorporated into Hansard (The Parliamentary Record).

The speech by Senator Knight is reproduced below:

'Hansard 31st May 1978:

Senator KNIGHT — I feel that it is appropriate to make this statement during the month of May because it refers to events in May 1972. This month marks the sixth anniversary of the events to which I want to refer and, as there is less than an hour of May left, I feel it appropriate and necessary to make the statement tonight. I refer to the suicide of Romas Kalanta in Lithuania , on 14 May 1972. He committed suicide in the Lithuanian city of Kaunas. His suicide was followed by others and by a number of demonstrations in Lithuania and other Baltic States. I feel that the Senate and others in Australia should remember the events that occurred in the Baltic States in May 1972. I will refer to reports in the **New Your Times** and the London **Times** of May 1972 which gave some information about the events that had occurred in the Baltic States. For example, these reports referred to the fact that several thousand youths battled Soviet policemen and soldiers in the Lithuanian city of Kaunas in a riot that developed after Romas Kalanta's suicide.

According to the information available to me, Romas Kalanta was a young factory worker from the city of Kaunas. He spent his evenings attending a night school. He was a talented student, a religious youth, and was not known to be an agitator. The London **Times** in May 1972 recorded that sources from Kaunas said that the disorders had eventually died down after Soviet parachute troops and KGB units drawn mainly from central Asian and the Caucasus garrisons moved in to reinforce the police. The reports also indicated that, earlier in 1972, 17,000 of Lithuania's three and a half million Roman Catholics had signed a letter to Dr. Kurt Waldheim, the United Nations' Secretary - General complaining of alleged religious repression by the communist authorities in Lithuanian.

It was reported that Romas Kalanta, who burnt himself to death, died shouting 'Freedom for Lithuania'. In the rioting that developed later it is reported that there were several thousand young people involved at the time and after his funeral. I gather that there was a very unsettled situation in cities such as Kaunas in Lithuania and elsewhere in the Baltic States at that time. It was reported also that these events were contained by the parachute troops and KGB internal law enforcement units

Romas Kalanta

with some difficulty. The London **Times** reported:

Telephone conversations with sources living in other Baltic cities indicated that the reports of the Kaunas riots were spreading by word of mouth throughout the Baltic States.

These events were unprecedented in the Baltic States, obviously reflecting some of the feelings of those people and particularly their anti - Russian fee-

Senator Knight reminds Senate and Australia:

lings following the annexation of the Baltic States, including Lithuania, in 1940. Previously they had been under the czarist regime for about 120 years.

Although since 1972 there have been fewer such demonstrations of the wish for greater freedom on the part of the Lithuanian people - fewer overt signs - I believe that these feelings are no less present and are perhaps stronger now that ever. I have already referred to protests concerning religious freedom that have been made to the United Nations. Honourable senators will recall the occasion when a Lithuanian sailor, Simas Kudirka, sought refuge on a United States coast-guard vessel in 1970 and was later sent back and sentenced to 10 years hard labour for having made an attempt at freedom. I think that the following reported statement by him is very significant:

All I demand is an independent Lithuania , one that is not occupied by any army, and has a free, democratic system of elections.

I have raised this matter this evening because this month marks the sixth anniversary of those events in Lithuania and elsewhere in the Baltic States when the people of the Baltic States took a stand for their freedom and independence and, through those events, made their views known to the world. As a result, many people in Lithuania

Continued on p. 6

60TH ANNIVERSARY REMEMBERED

The following address was delivered by the President of the Australian Lithuanian Community, to commemorate the 60th anniversary of the declaration of independence by Estonia and Lithuania (Wentworth Hotel, Sydney, March 10, 1978).

Thank you for your participation in this function on the occassion of the 60th anniversary of the declaration of independence of Estonia and of Lithuania.

It is well established that at least two hundred years before Christ people of Finno-Hungarian origin, Estonians, already lived in Estonia. They had their own identity and their own culture. Tallinn, the capital of Estonia, was a free city in the 13th century, and together with Latvian capital Riga a full member of that remarkable association of free cities, Hansa.

Estonian university of Tartu, established in 1632, is one of the finest old universities of Europe.

There is no doubt that the declaration of Estonian independence of February 24, 1918 expressed the will of old cultured nation to conduct its own affairs in the free, democratic and independent state of Estonia.

Together with its Baltic neighbours of Estonia and Latvia, Lithuania has a proud history of nationhood and state.

Lithuania was first united in the XIII century by King Mindaugas. In the subsequent course of history, during an era when empires flourishd, Lithuanian state was built and expanded. At its peak Lithuanian state spanned across Eastern Europe batween the Baltic sea and the Black sea.

The old state of Lithuania in subsequent years suffered the misfortunes of decline, foreign invasions and ravages of war, culminating in the subjugation of Lithuania by Czarist Imperial Russia.

The restoration of the independence of the Republic of Lithuania by the Council of Lithuania on 16th February 1918 restored the old state of Lithuania both with new boundaries and with a democratic form of Government.

The declarations of independence by themselves did not bring about the reality of free states.

The declarations were followed by the wars of independence against foreign powers, which resulted in expulsion of the foreign invaders from the Baltic countries.

The new States which had arisen from the aftermath of ravages of World War I in countries completely destroyed by the great battles between the opposing imperial forces of Germany and Russia survived and prospered through the perseverence and dilligence of its people. The young states prospered in the revival of culture and economy.

After a relatively short span of time of some 20 years during the turmoils of the World War II Estonia, Lithuania and its neighbour, Latvia, were again invaded and occupied.

Our present era is characterised by the rejection of empires by our culture. In spite of the fact that, with one notable exception, all the empires gave up all claims to their former colonial possessions, the Baltic countries today remain subjugated.

Self-determination, which is an inalienable right of all people, has been, and remains up to today denied to Estonian, Lithuanian and Latvian as well as to many other Eastern European nations. Australian Balts, their relatives and friends deplore this denial of the basic human rights. Indeed, it is both our right and our moral duty to remind the world of this denial, for we can speak freely, whilst our kinsmen are denied even this human right.

We will never accept the hypocrisy of according a legal status to an illegal incorporation of the Baltic countries of Estonia, Lithuania and Latvia into the empire of Soviet Russia, even if this empire wears the disguise of a Union of Soviet Republics.

We appreciate deeply the reversal by the Australian Government of the de jure recognition of the incorporation of the Baltic States into the Soviet Union. To withold de jure recognition is the mildest possible form of disapproval of an aggression against the Baltic States and their industrious peace-loving people.

The former de jure recognition of the incorporation which has been revoked has enraged all Australian Balts and many of their friends without benefitting Australia in any way.

In spite of this, the communities of the Australian Estonians, Lithuanians and Latvians have not affiliated themselves with any political party. It is right, that it should be so, for an alliance of ethnic communities with a political party would only contribute to the extreme and harmful divisidness.

We hope that in the changed Climate of 1978 the Labor party will also commit itself to support the aspirations of self-determination of all peoples and that consequently it will commit itself to the denial of the de jure recognition of Soviet Sovereignity of Baltic States of Estonia, Latvia and Lithuania.

Furthermore, we hope that all Australians, particularly political leaders, will support a drive for the human rights in the Baltic countries.

Soviets are far more susceptible to the pressures of public opinion than they would like us to believe and persistent reminder of their transgressions would eventually bring some recognition of human rights for the countries of ours.

Why should Lithuanians be denied the right to travel abroad outside the Soviet Union? Why should Estonians be denied to profess their faith freely? Why should Latvians be denied the right to hear and read news other than those that are brought by their imperialist rulers.

Let me end this address on a happier note. We are conscious of the rights of Australian citizenship. We are conscious of the change and changing attitudes which now recognise that non-Anglo-saxon Australians are an integral part of this country.

This new awareness of Australia's heterogeneity enables one to recognise the compatibility of being a good Estonian or Lithuanian, and at the same time a good Australian citizen.

Indeed, one is not possible without the other.

It is with this recognition that I would like to propose a toast — The self-determination of Lithuania and Estonia!

We request you to endeavour to change this policy."

At the time, ALP did not find it fit to change its policy towards the Baltic people. Many Labor parliamentarians, however, expressed their sympathy to Australian Balts. Considerations of space prevent us from printing all the replies. In the circumstances of the day, it is, however, proper to reproduce some of the replies:

"Thank you for your letter of the 22nd November.

I am opposed to the Australian Government granting de jure recognition to the incorporation of the Baltic States into the Soviet Union and I shall use my best endeavours to prevent such recognition being granted.

Yours sincerely,
JOHN WHEELDON
Senator for Western Australia
1st December 1977

Dr. R. Klugman was friendly toward Australian Balts right from the time when signatures on the petitions to the Senate, asking to revoke de-jure recognition of the occupation of the Baltic States, were being collected. He wrote:

12th December 1977 The Editor,
Baltic Herald,

I have just received your December 1977 issue.

May I make two points.

I can understand your opposition to Mr. Whitlam's action in recognising "de jure" incorporation of the Baltic States in the Soviet Union.

I share your view and that quoted as expressed by Mr. Whitlam in March 1968 (page 4). The main problem facing the residents of the Baltic States is however the Soviet dictatorship. This must be weakened. A democratic U.S.S.R. would, by definition, offer democratic government and, if desired, self-government to its constituent parts.

On the question of Dual Nationality (page 5) I deplore the fact that you do not mention that the Report you support was asked for by Mr. Whitlam, prepared by myself as Chairman of the Committee and **not** acted upon by the present Liberal / C.P. Government. This is another occasion where the Liberals offer you slogans but no practical aid.

Yours sincerely,
R. KLUGMAN
M.P. FOR PROSPECT

Some letters from Labor MP's, whilst speaking-out against Soviet claims of sovereignty over the Baltic States, were rather high handed, and reflected the frustration caused by the effectiveness of the campaign by Australian Balts:

5th December, 1977

In reply to your letter of 22nd November, 1977 concerning sovereignity over Baltic States, I have not seen Mr. David Combe's letter and feel he is only speaking for Mr. Combe as, to the best of my knowledge, the Australian Labor Party has made no policy decision on this matter. If it has, then I will be bound by it.

However, on the assumption that there is no policy decision, I do not support recognition of the Soviet Union's claims to sovereignity over the Baltic States and East Germany. At the same time, the Liberal and Country Party are completely and totally dishonest on this matter. In the twenty five years of their Government since the war, they have done nothing other than lip service...

With reference to your own organisation, many of your members have been in Australia for the last thirty years thanks to the Australian Labor Party Chifley Government, and, I believe, it is time that they accept the fact that they are Australians and act as Australians, or, if they wish to retain their national identity, the the place to fight the Soviet Union is in the country of their origin and those that are in Australia should work for the advancement and development of this country.

Yours sincerely,
C.K. JONES
MEMBER FOR NEWCASTLE

We are happy that Mr. C.K. Jones does not support Soviet Union's claims over the Baltic States. It is ludicrous to suggest, however, that because at the peak of Baltic immigration, Labor was in Government, the Australian Balts owe allegiance to Labor Party. It is naive to suggest that Baltic people should not "wish to retain their national identity" whilst in Australia.

Undoubtedly, Mr. C.K. Jones is "fighting Soviet Union", when he disagrees with their claims. Does he wish to deny us the same rights? does he know of a single instance where the "fight" by Australian Balts was violent, illegal or against established moral principles?

In fact, it is characteristic of the struggle for human rights that it is conducted without violence and within the framework of the legal system. We are proud to be Australian citizens. We are proud to be a small part of the struggle for human rights in general, and in the Baltic countries in particular.

from p. 4

KALANTA'S SACRIFICE REMEMBERED

in particular suffered. I seek leave to have incorporated in **Hansard** some extracts from the Amnesty International Journal **A Chronicle of Current Events** from 1972 to 1973, which outline the events to which I have been referring and some of the subsequent developments.

Leave granted.

Senator KNIGHT — I simply conclude by saying that, on the first anniversary of Romas Kalanta's self-immolation there were some demonstrations. Let me cite the last couple of sentences from the documents I have incorporated:

Some people attempted to place flowers on Kalanta's grave or the site of his self-immolation. They were all detained. The number of detainees is not known

Baltic Herald page 6

LATVIAN INDEPENDENCE DAY

60th Anniversary approaches

The 18th November this year will be the 60th anniversary of the declaration of Latvia as an independant republic. This anniversary will be commemorated by Latvians the world over, who will recall both the joyous and the difficult times of their once free country.

The declaration of independence took place in a turbulent period in Latvian history. From 1914 to 1917 the front of World War I divided Latvia, with German occupying the western part of the country, and Russian the eastern part. 1917 saw the Russian revolution initially brought a democratic government to Russia which was overthrown by the Communists some months later.

Latvian political leaders declared Latvia an independant republic on the 18th November 1918. However, it was two years before stability returned to the country. In this post war period the German forces attempted to overthrow the Latvian Government, but finally the Latvian units, in cooperation with Estonians in some cases, expelled the remnants of the German army as well as defeated the Russian forces in the East.

In the period between the World Wars Latvia prospered as a free and independent country. Then two decades saw the emergence of the arts and the growth in education, including the establishment of a University. There was a general feeling of well being among Latvians, as well as pride and joy in being able to develop their own country.

However, war clouds broke over Europe and Latvia, together with Estonia and Lithuania, was overtaken by the conflict. As a result of the Molotov-Ribbentrop Pact, the USSR demanded by threats, and was granted military bases in the three Baltic countries. A year later, in June 1940, the USSR forcibly occupied the three countries, and there followed a year of increasing terror, culminating in mass deportations in 1941.

The outbreak of the war between Germany and the USSR in 1941 saw German troops rapidly expelling the Russians. In the first days this was regarded as liberation by Latvians but events soon showed that one regime of terror had been replaced by another, which persecuted all, especially Jews.

By 1944, the German army was being pushed back over Latvian territory, and rather than endure further Russian terror, many Latvians fled West, some to Germany and others by boat to Sweden. Many of these refugees eventually emigrated to Australia.

In Latvia a reign of terror continued in the post war years, culminating in mass deportations in 1949. In turn however, the Russian occupying troops were harassed by Latvian guerilla units which operated as late as 1952.

In the subsequent years the terror in Latvia has abated and economic conditions have improved, but political repression still continues. In addition, a policy of russification is being followed, which encourages the influx of Russians, the use of the Russian language and generally downgrades Latvian culture. This has reached the point where only 40% of the population of Riga, are Latvians.

As the commemorations for the 60th anniversary of the declaration of independence approach, Latvians all over the world will contemplate the turbulent history of Latvia and their personal part in these events. They will unite in singing the Latvian National Anthem "God Save Latvia" and hope and pray for a brighter future for their country and its people.

G. BERZINS
Vice-President
Latvian Federation of Aust. & N.Z.

LATVIAN REACHES WEST

On the 28th May, Gunars Rode arrived in Stockholm. With him also came his wife, Ieva (nee Straubergs)

LATVIAN DISSIDENT GUNARS RODE ARRIVES IN SWEDEN

who had travelled from Stockholm to Riga with the Swedish government's permit for Rode to settle in Sweden.

Today Gunars Rode became an exile like us.

He was met at the dock by the vice president of the World Federation of Free Latvians, Imants Freimanis, the assistant director of the Information Bureau, Mudite Krasts and Andrejs Salts, a member of the executive of the Latvian Council of Sweden. From the family present were Ieva's brother, Andrejs Straubergs and his young son, Karlis, also several of Ieva's friends.

Less that an hour after his arrival in Stockholm, to Freimanis' question "At this moment, what would you like to say to Latvians in exile," Rode replied, "I would like, in my thoughts, to shake hands with everyone, because the Latvian people cannot be divided. **I would like to tell the Latvian people that my arrival here is not an accident as the Communist World today must take notice of the Free World so much that it can no longer, unpunished, on a signal from its own agents and spies, throw into prisons, concentration camps and asylums those who are dissatisfied with the Soviet regime.**

The position of Latvians in Latvia is, in my opinion, simply shocking. In accordance with the traitorous policies of the Latvian Communist Party, there is being created on Latvian soil, industry and housing totally out of proportion to the increase in population. Foreigners from Russia and other republics are invited to come to work and live in these."

SOVIET REPRESSION CONTINUES

HUMAN RIGHTS CAMPAIGNERS FACE VICIOUS SENTENCES.

Alexander GINSBURG in Kaluga (Russia), Anatoly SHCHARANSKY in Moscow and Viktoras PETKUS in Vilnius (Lithuania) are all about to join the many other human rights dissidents on the road to the Gulag. These men's "crimes" have been to insist in public that the Soviet Government keep the promises that it made at Helsinki in 1975.

Why does a peaceable, public campaign so enrage the Soviet Government and bring the KGB swooping down on its members? The answer is that the groups formed to monitor human rights, no matter peaceful, no matter how law-abiding, are made up of people who dare to think and dare to speak out. They are also made up as people of many backgrounds co-operating to-gether and this could encourage still others to join in pursuit of a common goal - the quest for human rights. No wonder that the KGB was ordered into action.

The dissident (human rights) movement has many arms - among them the Jews, the Georgians, Armenians, Ukrainians and Lithuanians (Balts). The Baltic group was formed in Vilnius in November 1976 and one of its members is the dissident mentioned above who has just received a ten year sentence (three in prison and seven in a Siberian labour camp). Another member of the Lithuanian group, Tomas Venclova, was forced into exile and forced to leave wife and child behind in the USSR.

Venclova, on a visit to Australia late last year told a Sydney news conference that he appealed to everyone to remember those who were risking their lives to secure human rights in the Soviet Union and Eastern Europe.

"I simply ask you not to forget these people. They are in great danger," the poet, writer and linguist, Tomas Venclova, told a press conference.

Venclova, a co-founder of Lithuania's Helsinki Group, formed in November of last year to monitor the observance of human rights, is living in exile in the United States unable to return to his homeland after having been stripped of his Soviet citizenship.

He had left Russia to accept a position at the University of California at Berkeley but is now working at the University of California at Los Angeles.

Venclova said that a member of the group had been arrested in August 1977 - "a day before I was deprived of my citizenship."

The group's remaining three members: a 71-year-old poetess who had spent 14 years in Stalin's and Khrushchev's prisons, a Catholic priest and a Jewish activist

Venclova, the son of an ardent communist who was Education Minister in the forties, said that there were now about 10,000 political prisoners in the Soviet Union, of whom 400 were Lithuanians.

"They are all imprisoned for their beliefs, not for any acts of violence."

His own Lithuanian group was a legal and democratic body which operated openly and not underground.

Tomas Venclova

It had produced 12 reports documenting cases which showed violations of human rights and had released them publicly to bring them before world opinion.

The group, based in Lithuania's capital, Vilnius, had held a press conference in Moscow for all media, in which the names and addresses of all members were disclosed.

'A month after we formed the group, the authorities called me and told me that I must leave and go to Berkley.

"Berkley University's Slavic Department knew my works and about my difficult situation, so they had sent me an invitation. The Soviet authorities simply used that invitation to force me to go.

"They simply wanted to weaken the activities of our group, but they made a mistake because I am still working for our group.

"After the authorities told me to leave, I spoke with the other members. Of course, I knew that they would deprive me of citizenship and I would not be able to return.

"But, the others said 'go and represent us abroad.'

"A few years earlier I had asked for a permit to go overseas because my activities as a writer and translator were being curtailed.

"I asked to be allowed to emigrate in May of 1975 or to be allowed to work unrestricted.

"They didn't let me leave and I didn't have work.

"Only when I joined the group, they told me to go.

"My situation is difficult because my wife and four-year-old daughter are in Lithuania."

The keeping of his wife and child in Lithuania was supposed to silence Venclova - it did not. Mr. Venclova's dilemma is shared by many others with relatives in the Soviet Union - Not to testify to violations of human rights in the Soviet Union would be a failure in ones duty to humanity and common decency. To tell the truth, however, could mean danger for relatives. The Australian Government, however, faces no such danger and we look to it to pursue energetically the cause of human rights in the Baltic States and in other areas under Soviet control.